

Ο ΕΝ ΜΟΝΑΧΩΙ ΕΛΛΗΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ
Γ. ΙΑΚΩΒΙΔΗΣ

Μεταξύ τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ
ἔγκατεστημένων ἑλλήνων, οἵ-
τινες τιμῶσι τὸ ἑλληνικὸν
ὄνομα διὰ τῆς εὐφυίας, τῆς
ἐπιστημονικῆς ἐπιδόσεως ἢ
του καλλιτεχνικοῦ αὐτῶν
ταλάντου, συγκαταλέγεται
ἀπό τινων ἐτῶν καὶ ὁ ἐν Μο-
νάχῳ "Ελλην ζωγράφος κ.
Γεώργιος Ιακωβίδης, τοῦ ὄ-
ποίου ἡ φήμη ἀνά τὸν καλ-

λιτεχνικὸν κόσμον τῆς Εὐρώπης ἤρξατο ἔξαπλου μένη
ἐράμιλλος πρὸς τὴν τοῦ κ. Γεώργη, ἐν Μονάχῳ ἐπίσης
διατρίβοντος.

Τὸ ἡμέτερον Ἡμερολόγιον, σύμφωνον πρὸς τὸν χρο-
νογραφικὸν αὐτοῦ σκοπόν, εἰς ὃν κυρίως ἀποθλέπει, μετὰ
χαρᾶς παρατίθησι τὴν συμπατήτην εἰκόνα τοῦ διαπρεποῦς
καλλιτέχνου μετὰ τῶν ὀλίγων φύε βιογραφικῶν ση-
μειώσεων, χάριν τῶν ἀναγγνωστῶν αὐτοῦ, οἵτινες ἀλλως
τε ἔχουσιν ὑπ' ὅψιν τὸ ἐν τῷ περιουσιῷ Ἡμερολογίῳ
τοῦ 1887 δημοσιευθὲν ἀντίγραφον τοῦ χαριεστάτου
καλλιτεχνήματος «Τὰ μικρὰ Παθήματα», δι' οὗ ἔξε-
τιμήθη μεγάλως ὁ ἑλλην ζωγράφος κατὰ τὴν ἐν Μονάχῳ
διεθνῆ καλλιτεχνικὴν ἔκθεσιν τοῦ 1883. Ο κ. Γ. Ια-

κωδιδης ἐγεννήθη ἐν Λέσβῳ τὴν 10 Ἰανουαρίου τοῦ 1853. Διήνυσε τὰς πρώτας αύτοῦ σπουδὰς ἐν Ἀθήναις ἥπο τοῦ 1871—1877 ὑπὸ τὸν ἔξαρτον παρ' ἡμῖν καθηγητὴν κ. N. Λύτρων, ἐξηκολούθησε δ' εἰτα μετ' ἀκτάκτου ἐπιτυχίας τὴν περὶ τὴν τέχνην ἐπίδοσίν του παρὰ τοῖς κ. κ. Löfftz καὶ Gabriel Max ἐν Μονάχῳ. Ἐκ τῶν ἔργων του, περὶ ὧν κολακευτικωτάτας κρίσεις ἔγραψκεν τὰ κράτιστα τῶν καλλιτεχνικῶν περιοδικῶν, ὅμηλίζονται, πλὴν τοῦ ἀνωτέρω, τὸ «Φαιδρὸν Παιδίον», ἢ «Ἀχόρταγος», ἢ «Ἴφιγένεια ἐν Ταύροις», ὃ «Θάνατος τῆς Κρεούσης» κλπ. Ἰδίως ὅμως πανηγυρικῆς ἔτυχεν ὑποδοχῆς κατὰ τὴν τελευταίαν ἐν Βερολίνῳ ἔκθεσιν ἡ πλήρης ἐκφράσεως καὶ ζωῆς εἰκὼν, ἢ παριστάνουσα καλοκάγαθον γέροντας ἀδυνατοῦντα νὰ διημάσῃ τὴν ἴδιότεροπον ζωηρότητα τοῦ μικροῦ του ἐγγόνου, ὅστις ἵτεθη ὑπὸ τὴν φύλαξιν του. Ἀντίγραφον τῆς εἰκόνος ταύτης ἐδημοσίευσε τὸ περισπούδαστον ἐν Βερολίνῳ καλλιτεχνικὸν περιοδικὸν Moderne Kunst μετὰ τιμητικῶν ἀληθῶς κρίσεων περὶ τῆς ἀξίας τοῦ κ. Ἰακωδίδου, ὅστις ἐπεχείρησεν συνθέσεις τόσον δυσκόλους, οἵας οὐδεὶς πρὸ ἀύτου, ἐν Μονάχῳ τούλαχιστον, ἀπετόλμησε.

Σφίγγομεν μακρόθεν τὴν χεῖρα τοῦ φίλου ἡμῶν ἥπο τῶν μαθητικῶν ἔτι χρόνων "Ελληνος καλλιτέχνου, ὅστις ἐπὶ τοσοῦτον τιμᾷ τὸ ἐλληνικὸν ἔθνος ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ εύρωπατικοῦ κόσμου.